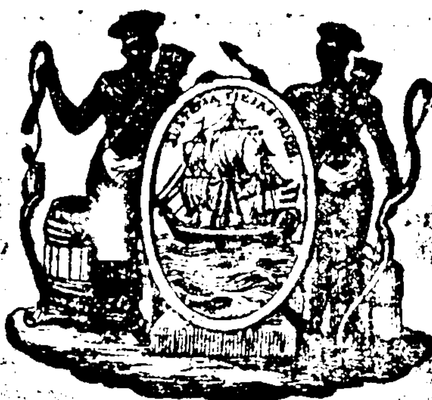
N°. 99. Donderdag, 17 Augustus. A°. 1848.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 14 *Augustus* 1848.

Bij Gouvernements-resolutie van den 11den dezer maand N° 1040, is aan LUCIA CHARLOTTE HUIJVINGA en hare dochter LOUISA ALBERTINA HUIJVINGA toegestaan, om met weglating van haren familie-naam van HUIJVINGA, voortaan dien van VIEIRA aantenemen, en zich alzoo te noemen:

LUCIA CHARLOTTE VIEIRA, en
LOUISA ALBERTINA VIEIRA.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 14 *Augustus* 1848.

(17187) Alzoo de navolgende personen zich bij rekweste hebben gewend, om voor Slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1°. J. ABARBANEL Jz., voor de hem onder den last des vrijdoms toebehoorende slavin *Flora* en hare kinderen *Jonas* en *Laurens*,

2°. A. A. GEHRELS, voor de hem onder den last des vrijdoms toebehoorende slavin *Kea*,

3°. G. PARK, voor de hem onder den last des vrijdoms toebehoorende slaven *Bebé, Strong, Christina* en *Antoinette*, En

4°. A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc* over en voor de slaven *Roza*, en *Markies*, afkomstig van den Boedel van wijlen A. VAN W. AUGUSTINUS.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, wat betreft het eerst gemelde verzoek, binnen den bij anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging bepaalden tijd van *acht* dagen, en met betrekking tot de andere, binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

(14054) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op MORGEN den 18 Augustus 1848, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen: Het HUIS en ERF gelegen aan de *Knuffels Gracht*, La. A. N°. 227, aankomende den Boedel wijlen de Weduwe WILLIAM ELDER.

Paramaribo, den 17 *Augustus* 1848.
A. DE RANDAMIE.

BUITENLAND.

NEDERLANDEN.

De Heer Mr. I. da Costa heeft in eene, bij den boekverkooper H. Hövecker alhier uitgegevene brochure, zijn gevoelen over de aangelegenheden van den dag openbaar gemaakt en eenigzins ontwikkeld. Wij hechten veel gewigt aan dit geschrift, niet alleen om den beroemden naam des schrijvers, maar ook om den eigenaardigen betoogtrant, die, steunende op geloofsovertuiging en bijbelteksten, zeer zeker eenen aanmerkelijken invloed zal uitoefenen op het niet onaanzienlijk getal Hervormden, welke in het godsdienstige de zienswijze van den Heer da Costa deelen.—Ofschoon de revolutie is een uitvloeisel van de volkssouvereiniteit, van welke de schrijver reeds in een zijner laatste dichtstukken gezegd heeft: » Historisch is ze een waan, den Christen is ze een ban!" en ofschoon vele der beginselen, waarover thans wordt getwist, door de revolutie worden verkondigd, is echter de Christen geregtigd en verpligt, om het goede en ware, dat in die beginselen mogt liggen, aan te nemen; doch » losgemaakt van den revolutiegeest, die ze tot zijne oogmerken zoekt te bezigen", — want » de revolutie is, willens of onwillens, wetens of onwetens, dienstbaar aan begrippen, aan waarheden, aan ontwikkelingen van Gods raad met de menschheid." De schrijver verklaart zich dus voor de vrijheid van Godsdienst, vrijheid van onderwijs en uitbreiding van politieke vrijheid, alles echter met instandhouding van den monarchischen regeringsvorm, die al des schrijvers sijmpathien heeft, in ons land de eenige wettige is en ook uit het bloote nuttigheidsbeginsel van orde en vrijheid onmisbaar wordt geschat. Maar in de meeste Europesche staten getuigt de geschiedenis van eene veel naauwere verwantschap tusschen het monarchische of eenhoofdige en het populaire element, dan tusschen een van beide en het aristocratische, en zoo ergens, dan was in Nederland die verwantschap van ouds in het oogloopende. Wat was, vraagt de schrijver, ooit of ergens meer bepaaldelijk populair dan de instelling eener stadhouderlijke, daarna vorstelijke regering van het huis van Oranje in Nederland? Hij vreest alzoo voor de monarchy niets van eene ruime deelneming der natie aan verkiezingen en regering. Indien er iets dergelijks te vreezen ware, hij zoude veeleer, op grond der geschiedenis, het overwigt van het aristocratisch dan de uitbreiding van het volks-element tegenover het monarchische beginsel stellen. Daarom wil hij niet allen invloed der aristocratie wegnemen, doch hij wil haar vooral een zedelijken invloed laten, » niet beligchaamd » meer in een afgezonderden door grond» wettige regten onderscheiden stand, » gelijk b. v. de ridderschappen, ook niet » vertegenwoordigd door eene afzonder» lijke kamer der Staten-Generaal. Onze » aristocratie zij een krachtig bestand» deel der nationale vertegenwoordiging, » gelijk die door de volksverkiezing kan » daargesteld worden, in eene eenige ka» mer. Het is evenmin denkbaar als » wenschelijk, dat bij die verkiezingen » de aristocratie, zoo der geboorte als der ta» lenten zoo der fijne vorming als der bestier» ondervinding geenen indruk meer zoude » maken, geenen invloed meer zoude oefe» nen." Op grond van deze beginselen verklaart de S. zich *voor de regtstreeksche verkiezingen* met een niet te lagen census, *de vrijheid van Godsdienst, de vrijheid van onderwijs*. De gronden, die de schrijver voor dit zijn gevoelen hier nader aanvoert, zijn allezins lezenswaardig, ofschoon zij hier en daar de blijken dragen van het eenzijdig oogpunt, waaruit hij ook deze kwestien, althans de twee laatste, beschouwt. De S. lost vervolgens twee bezwaren op die men hem zou kunnen tegenwerpen, 1°. dat hij namelijk als Protestant en Hervormd, een stelsel van vrijheid steunt, waarvan Rome eerlang gaat gebruik maken, om zijnen invloed hier te lande uit te breiden, en 2°. dat hij monarchaal en warm Oranjegezind, voor een stelsel spreekt, dat ons binnen kort naar de republiek zal voeren. Hij antwoordt op de eerste aanmerking, dat hij de Roomschen niet vreest, omdat hij hen niet haat, en dat hij zich in zijn geloof krachtig genoeg gevoelt, om, wanneer er voor allen gelijke vrijheid bestaat, tegen andersdenkenden den goeden strijd te strijden. En wat de tweede tegenwerping betreft, hij gelooft niet aan de republikeinsche strekking van het ontwerp; hij stelt vertrouwen in de verklaring van den minister, om dat hij geene reden heeft aan de opregtheid van die verklaring te twijfelen.

» De monarchy zoowel als het Stamhuis van Oranje," zegt de schrijver, » is in » Nederland *populair*, zij blijft op grond » van Godsdienst en historie, voor de » gehechtheid van vele harten wel nog » iets meer en hooger dan dat! Hield » die populariteit door overstorting of ondermijning van wege den revolutiegeest » (dat God verhoede!) eenmaal op, het » is waarlijk geene halfheid op den weg » van onze tegenwoordige Grondwetsherziening, die den ramp zoude afweren."

De S. wil daarom het ontwerp, waarvan hij de hoofdbeginselen ondersteunt, niet, in alle bijzonderheden goedkeuren. Het is, zoo wat taal en vormen, als wat zaken betreft, voor vele verbeteringen vatbaar. Wat de taal betreft, verwijst hij tot de onlangs deswege verschenen brochure van den Heer Mr. J. van Lennep. Hij vindt de benaming van *geestelijken* onjuist, omdat de Protestantsche kerk de onderscheiding harer leden in *geestelijken* en *leeken* niet kent; hij wil uit het ontwerp verwijderd hebben alle uitdrukking, vorm of ook gemis van vorm, die meer aan de taal en de begrippen van revolutie, volkssouvereiniteit of republiek, dan aan het ten grondslag gelegde liberaal monarchale beginsel zoude herinneren. Hij verklaart zich tegen de onspraakkundige als onhistorische redactie van Art. 11 en 12. Hij verklaart zich tegen het behoud eener Eerste Kamer, en ziet in eene Eerste Kamer, zoo als het ontwerp die voorstelt, eene hulde aan de aristocratie des gelds, in haren meest naakten en onbewimpelden vorm, indien al ons land een genoegzaam getal ingezetenen bezit, voor die vertegenwoordiging van den hoogsten schatrijkdom verkiesbaar.

Ten slotte toont de schrijver aan, hoe veel bij de vrijzinnigste grondstellingen nog veel van eene eerlijke *uitvoering* zal afhangen, en hoe vele gewigtige vragen als die, aangaande de armoede, den arbeid, de landverhuizing en den weg bepaaldelijk van kolonisatie in de Oost; de belastingen, bezuiniging en vereenvoudiging zullen moeten behandeld en beslist worden.

Wij hebben een kort en, zoo veel de kortheid toeliet, getrouw verslag van den voornamen inhoud dezer brochure gegeven. Wij onthouden ons van aanmerkingen, die dan ook niet de uitkomsten zouden treffen, waarmede wij ons, op weinige uitzonderingen na, kunnen vereenigen, maar alleen sommige redeneringen, waarop die uitkomsten gegrond zijn. Wat ons vooral genoopt heeft van deze brochure een eenigzins uitvoerig verslag te geven, is dat wij den inhoud uitermate geschikt hielden, om den indruk weg te nemen, dien de beschuldiging van republikeinsche strekking, door eenige weinigen tegen het werk der commissie ingebragt, hier en daar mogt gemaakt hebben. Niemand voorzeker zal minder van antimonarchale of republikeinsche gevoelens verdacht worden dan de Heer da Costa. Zijne goedkeuring van de algemeene beginselen van het ontwerp zal dus als een krachtig bewijs beschouwd worden, dat de evengemelde beschuldiging ten eene male is ongegrond. Opmerkelijk is ook, dat een der hoofdgronden, waarop, de beschuldiging van republicanismus tegen het ontwerp berustte, was de opdragt der verkiezingen voor de Eerste Kamer aan het volk. Maar de Heer da Costa wil *volstrekt geene* Eerste Kamer. Graaf Schimmelpenninck en de generaal Nepveu zullen nu welligt in den Heer da Costa niet bloot een republikein, maar zelfs een oud Jacobijn, of een volgeling van Blanqui en Barbès zien! — Men ziet ook hieruit, hoe ligt menschen, die hetzelfde doel beoogen, van gevoelen kunnen verschillen omtrent de middelen, die ter bereiking van dit doel behooren aangewend te worden. Maar men ziet er tevens uit, hoe gevaarlijk en hoe dwaas het is zijne tegenpartij, omdat men op sommige punten van gevoelen verschilt, van slechte bedoelingen te beschuldigen.

ENGELAND.

De Chartisten hebben in de afgeloopen maand in de hoofdstad verscheidene meetings gehouden, alsmede te Bradford, Halifax, Bingley, Oldham, Birmingham, Leeds, Leicester, Nottingham, benevens op verscheidene andere plaatsen; verschillende ongeregeldheden hebben hierbij plaats gehad. Ook hadden zij aangekondigd, dat zij op Maandag den 12 Junij weder eene groote demonstratie in de hoofdstad zouden houden, doch het Gouvernement had de noodige maatregelen van voorzorg genomen, en nam voor dien tijd, drie der voornaamste belhamels, Fussell, Williams en Jones, benevens verscheidene andere personen, gevangen, zoodat de aangekondigde demonstratie dan ook geen plaats had. In den namiddag van den 14den Junij is met het behandelen van de zaak der drie Chartisten een aanvang gemaakt. — De reform-party, dat is die partij, welke tegen de ongelijkmatige belasting en de onvolledige vertegenwoordiging des volks in het lagerhuis opkomt, wint dagelijks meer veld. Zij heeft reeds verscheide meetings gehouden en telt reeds vele aanhangers. Aan het hoofd der partij zijn de heeren Hume, lord Dudley Stuart en Sir Benjamin Hall, alle leden van het parlement.

— De Oost-Indische compagnie heeft in eene algemeene vergadering besloten bij het parlement eene petitie in te dienen, waarbij voor den tijd van zes jaren de invoering gevraagd wordt van een difrenetieel regt van 10 sh. per quintaal op de koloniale suiker.

In Ierland is de toestand nog verre van gunstig. Den 19 Mei nam het regtsgeding van Mitchel te Dublin weder een aanvang en den 26sten des avonds werd hij schuldig bevonden en ter deportatie veroordeeld. Hij is dan ook onmiddelijk met eene rijks stoomboot naar Bermuda vertrokken. De president der jurij welke hem veroordeeld heeft, heeft reeds vijf brieven vol vreesselijke bedreigingen ontvangen. Het dagblad *de vereenigde Ieren*, het eigendom van den heer Mitchel, is onmiddelijk in beslag genomen en door de vrienden van dien heer zal een nieuw dagblad, dat de zelfde beginselen prediken zal, onder den naam van den *Ierschen Verrader*, (Irish Felon) worden uitgegeven. In verscheidene steden van Ierland zijn reeds inschrijvingen geopend geworden voor de vrouw en de kinderen van den verbannen Mitchell; te Dublin heeft men daarmede reeds een aanvang gemaakt en een ieder beijvert zich om naar zijn vermogen daartoe bij te dragen.

Duitsche Bondstaten.

Uit Napels wordt het volgende aan de *Piemonteesche Courant* geschreven:

» Drie paleizen zijn verbrand. Het schoonste van dezen was van het Sardinische consulaat. De kanselarij heeft hetzelfde lot ondergaan als de overige apartementen. De archieven zijn vernield en verspreid geworden. Na deze gebeurtenissen heeft de Sardinische consul zich onder de bescherming van den Franschen consul gesteld. Dit alles zoude, zegt men, op last van het gouvernement geschied zijn.

» Gisteren zijn bijna al de genen, die wegens het gebeurde op den 15den Mei in hechtenis waren genomen, weder op vrije voeten gesteld; maar het zijn slechts diegenen wier eenige misdaad het was zich in de straat van Toledo en op de plaatsen nabij de worsteling bevonden te hebben. Het verlies is ongeloofIijk. Den 16den tegen den middag, had men reeds 1777 lijken begraven waaronder 450 soldaten. Omtrent de gewonden kan ik niets zeggen. De vreemdelingen hebben slechts weinig geleden.

»Den 21sten was de stad rustig. Patrouilles van twintig à vijftig man doorliepen haar in alle rigtingen. Wanneer men ze nabij komt, loopt men gevaar beschimpt te worden. De moedwilligheid der soldaten op den top, zelfs de ... ren worden niet meer ontzien. De decreten van het gouvernement vermenigvuldigen dagelijks. Uit de provincie weet men niets. Men zegt er veel ... maar men kan niets gelooven. De telegraaf is vernietigd. De Koning heeft aan de troepen eene maand soldij doen vooruit betalen, tot belooning voor hunne goede diensten. Het aantal dooden bedraagt meer dan 1900."

SCHEEPVAART.

SCHEPEN **IN LADING.**

Naar Amsterdam:

Het schip Activo, Kapt. L. Hus. Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het schip Nathalie, Kapt. N. Nielsen, adres bij L. D. J. van Bommel.

Het schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, adres bij H. Degenhard.

Het schip Paramaribo, Kapt. Töpper. Adres bij Gisius en Co.

Het schip Snelheid, Kapt J. J. Gerter, adres bij Gisius en Co.

Het schip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. Adres bij C. J. Leijsner.

Het schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Het schip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen, adres bij C. J. Leijsner.

ADVERTENTIEN.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.